

Sychrov

De geschiedenis van de plaats waar het kasteel van Sychrov zich bevindt dateert uit de 15e eeuw. In die tijd werd het fort, dat eigendom was van de Tsjechische koninklijke kamer, hier vermeld. In plaats daarvan werd in het 16e-eeuwse herenhuis en in de jaren 1690-1693 een klein barok kasteel gebouwd, waarvan de bouwer de ridderfamilie van de Lamott van Frintropp was. Leden van deze Franse adellijke familie kunnen worden gecategoriseerd als officieren die werden vergoed voor de diensten van de Oostenrijkse keizer tijdens de Dertigjarige Oorlog door landgoederen, die in beslag genomen werden door de Tsjechische adel.

In 1740 werd dit landgoed gekocht door František van Valdštejn, van het filiaal van Mnichovo Hradiště. Omdat de Wallenstein in Mnichovo Hradiště woonde, was het kasteel in Sychrov niet langer de permanente residentie van de adel.

Bijna tachtig jaar lang waren er geen grote veranderingen en werd het gebouw gebruikt voor economische doeleinden en huispersoneel. De situatie veranderde radicaal in augustus 1820, toen Prins Karel Alain Gabriel Rohan de nieuwe eigenaar werd van het landgoed Sychrov en Svijany. Dit jaar markeert het begin van het tijdperk van Rohan in Sychrov en het tijdperk van de grootste glorie van het kasteel.

De geboorteplaats van de Rohan-familie was Bretagne, waar ze terug te vinden zijn op de oudste vermelding in 951. Door de eeuwen heen werd hun positie versterkt, totdat ze tot de tien meest invloedrijke aristocratische families in Frankrijk behoorden, en als directe neven van de Franse koningen ontvingen ze ook de titel Prins van koninklijk bloed. Het gezin bestond uit verschillende takken, waarvan de leden belangrijke functies bezetten - militair, politiek en religieus. Na de Franse burgerlijke revolutie verlieten ze Frankrijk en vestigden zich in de Oostenrijkse monarchie. In tegenstelling tot andere aristocratische vluchtelingen die naar Frankrijk terugkeerden (ten tijde van Napoleon I en voornamelijk tijdens de restauratie van Bourbon - dat wil zeggen tijdens Louis XVIII).

De hoofdwoning van de familie was Sychrov. Reeds de eerste eigenaar, Prins Karl Alain Gabriel Rohan, voerde een prachtige Empire-reconstructie uit (voltooid in 1834). De bouwkundige ontwikkeling van het kasteel ging echter vooral door onder Prins Kamil Josef Idesbald Filip Rohan, toen het

huidige neogotische uiterlijk van Sychrov werd geboren. De romantische neogotische reconstructie van 1847 tot 1862, uitgevoerd volgens een project van Bernard Grueber, professor aan de Academie voor Schone Kunsten, rangschikte Sychrov als een van de belangrijkste monumenten van de 19e-eeuwse historische stijlen (zoals Hluboká nad Vltavou, Hrádek u Nechanic, Lednice, ...).

Alle werken werden uitsluitend toevertrouwd aan binnenlandse kunstenaars en ambachtslieden. Onder hen, Petr Bušek, een houtsnijder, die, door zijn creatieve en onderscheidende talent, indruk maakte op alle interieurs van het kasteel met een hoge artistieke waarde en een unieke sfeer. Zijn werk werd aangevuld met een aantal andere kunstenaars en ambachtslieden (beeldhouwer Emanuel Max en Vincenc Smolík, stoffeerder Ludvík Grein, timmerman Petr König, smid Jan Novák, ...). Prins Kamil Rohan besteedde ook speciale aandacht aan het kasteelpark in Engelse stijl, dat tijdens zijn leven ongekeerde hoogtijdagen bereikte en model stond voor de opkomst van vele belangrijke arboretums, zoals Průhonice en Konopiště.

Tijdens deze periode werd een zeldzame harmonie bereikt tussen de buitenkant van het kasteel, het interieur en het park.

Het begin van de jaren twintig en dertig van de 20e eeuw bracht een functionalistische aanpassing die niet alleen de buitenkant van het gebouw gedeeltelijk veranderde (verschillende decoratieve neogotische erkers werden verwijderd, gips uit de oorspronkelijk gepleisterde torens werd verwijderd en vervangen door steenmetselwerk, ...) maar ook het interieur. In een aantal kamers werden de rijke beeldhouwwerkornamenten van Bušek verwijderd (bijv. de plafondpanelen in de trappenhal), Frans behang uit Adobe. Neogotische apparatuur werd vervangen door nieuw, modern.

Na het einde van de Tweede Wereldoorlog werd het kasteel staats eigendom. Sinds 1 mei 1950 is het in beperkte mate beschikbaar voor het publiek. In de jaren zeventig breidde zijn rondleiding zich uit naar de oostvleugel en de gang van de zuidelijke kasteelvleugel met het Antonín Dvořák-monument. Sinds het begin van de jaren negentig zijn de buitenkant, het interieur en het kasteelpark uitgebreid gereconstrueerd en gerestaureerd.